

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ІСТОРІЇ МЕДИЦИНІ В УМОВАХ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ

**Н.О. Лісовська, Н.Я. Панчишин, О.Н. Литвинова, Л.М. Романюк,
Н.Є. Федчишин, В.Л. Смірнова**

Історія медицини є невід'ємною частиною культурно-історичного розвитку народів. Започаткував її вивчення ще Корнелій Цельс. На даний час історія медицини є обов'язковою частиною формування духовної особистості сімейного лікаря.

Вивчення історії медицини в Тернопільському державному медичному університеті імені І.Я.Горбачевського проводиться згідно положень кредитно-модульної системи, яка була запроваджена з 2005/2006 н.р. Вона дозволяє ефективно інтегруватися у світовий медичний простір. З 2006/2007 н.р. у нашому університеті запроваджено навчання за методикою «єдиного дня».

Заняття у кожній семінарській групі студентів проводяться на одній кафедрі протягом всього робочого дня (7 академічних годин). При вивченні історії медицини під час проведення практичних занять (3 академічні години) студенти виконують індивідуальні завдання під контролем викладача. Вони складають графологічні структури, визначають основні досягнення та недоліки в розвитку медицини певного історичного періоду.

Потім проводять семінарське обговорення теми (2 академічні години), під час якого студенти активно розглядають основні питання заняття, аналізують отримані під час практичних занять інформацію, проводять ділові ігри. Викладач може сам загострити увагу студентів на важливих питаннях теми. Студенти можуть виступати з рефератами, доповідями, презентаціями, теми яких викладач роздає на першому занятті. Під час семінарського обговорення практичного заняття викладач не виставляє оцінок студентам, лише спрямовує дискусію, пояснює складні і незрозумілі питання, організовує проведення ділових ігор.

Ще одна година присвячена самостійній роботі. В цей час студенти, використовуючи можливості мережі Internet, Intranet, книжковий фонд бібліотеки університету, готовують реферативні повідомлення на визначені теми. В кінці робочого дня (1 академічна година) проводиться контроль знань студентів у вигляді теоретичних питань, на які потрібно дати детальні відповіді, та тестів.

Оцінювання студентів здійснюється за дванадцятибаловою шкалою.

Лекції з історії медицини викладачі читають з мультимедійним супроводом. За 2 тижні перед лекцією лектор обов'язково розміщує на своїй e-mail інформацію для підготовки до лекції: презентації (слайди, таблиці, фотографії, малюнки, графологічні структури), посилання на джерела інформації, в яких детально викладені питання, що будуть розглянуті на лекції. Це дозволяє студенту якісно підготуватися до лекції і підвищити рівень засвоєння лекційного матеріалу.

Наведена методика навчання сприяє творчому засвоєнню дисципліни, підвищуючи активність студентів при її опануванні.

Література

1. Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль, “Лілея”, 2004. – 246 с.
2. Концепція розвитку Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського (інтеграція у світовий медичний простір). – Тернопіль, “Укрмедкнига”, 2006. – 49 с.

ДО ОПТИМІЗАЦІЇ ВИКЛАДАННЯ ІСТОРІЇ МЕДИЦИННИ

Г.І. Вихристюк, С.М. Кулешова, Т.О. Слєпова

Викладання історії медицини як обов'язкового предмету в підготовці лікарів було започатковано в повному, сучасному обсязі біля шести десяти років тому – в 1948 році. Це був час становлення історико-медичної науки, формування шляхів та напрямків її розвитку.

Узагальнюючи власний багаторічний досвід викладання цього курсу автори вважають за потрібне поділитись думками з приводу оптимізації організації навчального процесу на курсі історії медицини.

Програма з історії медицини передбачає вивчення процесу становлення і розвитку медичних знань та досягнень в продовж різних суспільних формаций. Одне із основних завдань історії медицини – навчити лікаря історично мислити, вміти бачити явища в їх розвитку, знайти зв'язок минулого з сучасністю і передбачити майбутнє.

Творчий підхід до вивчення предмету історії медицини можливий на основі глибокого аналізу закономірностей в діалектичному розвитку природи, суспільства, медичної науки і практики. Але, чи можливий такий аналіз на рівні знань та досвіду, можливості усвідомлення інформації у молодої людини – студента першого курсу медичного вищого закладу?

Адже викладання курсу історії медицини згідно положень Болонського процесу передбачено протягом першого року навчання: ВНМУ ім. М.І. Пирогова – це перший семестр першого курсу.